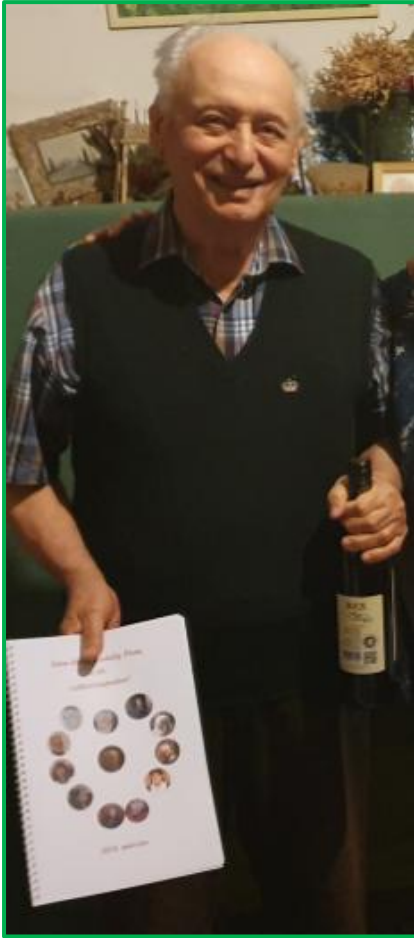

FARKAS ISTVÁNRA (1944-2025) emlékezünk

Szeretett **Farkas Pista** testvérbarátunk *2025. január 9-én*, 80 évesen itt hagyott bennünket és elköltözött az Égi Hazába. Sajnos egy gyorslefordulású fertőzés okozta hirtelen halálát. Előtte hat éven át ápolta és nagy szeretettel gondozta beteg feleségét, aki nemrég halt meg.

Pista halála nemcsak a családjának, hanem az egész Bokor közösségünknek is nagy veszteséget jelent. Három Bokor-csoportnak volt éltető tagja, mozgatórugója: az Öregek 1-ben, a Bölényeseknél (Gyurka bácsi halála előtt utoljára alapított közösség), és a Koinónia szerkesztői körben is, mint folyamatos cikkíró volt jelen.

Kifogyhatatlan szellemi kincsestárából gazdagította anno az „Érted vagyok” újságunkat. Számtalan írása jelent meg, ami sokunknak épülésére szolgált.

A művészetek terén is otthon érezte magát. Gyönyörűen faragott. A Gurdjieff kör tagjaként a mozgásművészetet is gyakorolta, zongorajátékával pedig emelte az együttlétek fényét. A Gurdjieff életművéről megjelent könyvek fordításában aktívan részt vett. Albrecht Júlia magyar keramikus, festőművész így emlékezik Pistára: „Fába faragta szövevényes motívumait a teremtett világnak, írásaiba foglalta Istent kereső vágyát, élményeit. Mindezeket szorgalmasan megosztotta testvéreivel, mert erős igénye volt az együtt gondolkozásra és a közösen megélt megvilágosodásokra.

Mindannyiunkat gazdagított nemes munkálkodásával. Az Örök Világosság fényeskedjék Neki!”

„Pista a nyolcvanas években az ARÉV-nál dolgozott Fehérváron, informatikai vezetőként, majd Budapestre a Középvület-építő Vállalathoz került. Itt, a tanácsteremben találkozott évekig a Bokor ÖkoCsoport, melynek Dőry István volt akkor a házigazdája.

Gondolkodására hatott – Gyurka bácsin kívül – a pravoszláv keresztény egzisztencializmus munkássága és ennek magyarországi ismertetője lett.

Dobogókői házában írta különös hangulatú novelláit és esszéit.

Jó barát maradt haláláig.

Tanulhatunk tőle emberséget, természet- és művészszeretetet, a látás és megfogalmazás újfajta kultúráját és a tanúságtevő szerény életet.”

(Garay András emlékezéséből)

Fotó: Farkas István

80. születésnapján a Bölényesek közösségében az alábbi, sokoldalúságát kifejező verssel köszöntöttük, amihez most egy utolsó sort írtuk.

Farkas Pista már nem hetvenkedik, hiszen belőle már nyolc van (80)!

Egyik Pista fotóművész, természet barátja.
A másik meg a fát faragja, gyönyörű varázssal.
A harmadik zongorázik, így ejt ámulatba.
A negyedik Gurdjieff tanait kutatja.
Az ötödik: apa, nagy- és dédapa példája.
A családja szereti Őt, és büszke reája.
A hatodik: gondos, jó férj felesége mellett.
Az Isten is örvendezik, hogy ilyet teremtett!
A hetedik: eredményes tollforgató, s író.
Tollából és az ajkáról nem fogy el a bölcs szó.
No és a nyolcadik: Bölényeknek hű barátja,
Akik mind-mind azt kívánják, hogy az Isten áldja!
Pista, Istennek barátja, így Őt Ég-föld áldja!

Pistára jellemző idézettel köszöntöttük őt a 80. születésnapján, de egyben ezzel búcsúznak is tőle: *„Légy könnyű, miként az esőcsepp, amelyik életet ad a szomjúhozó földnek. Légy bátor, miként az esőcsepp, amelyik tudja, nélküle a föld elszomjazik. Légy igazságos, miként az esőcsepp, amelyik mindenhová hull, mert tudja, ez a hatalmában áll. Egy titkos kaput nyit meg egymás előtt két ember a szeretetben. A titkos kapu nem látható, de ha megnyílik, mindenki tud róla, aki a kapu előtt áll. Szeretni azt is jelenti: várni – és a titkos kapuk megnyílnak a szeretet előtt. Akit szeretsz, Isten szemével látod őt. Amikor megöleled, Isten érinti meg, a te kezéd által. A szeretet – láthatatlan összetartozás. Tőled indul, és hozzád tér vissza. Könnyű, mint a levegő, útja akár a lágyszellőé, s ereje finom, miként az Isten pillantása.”* (Tatiosz: Száz lépés a szeretet útján)

Drága Pistánk! A Te szereteted, olyan volt, mint a fent említett esőcsepp. Tanítottál minket erre életpéldáddal, bölcsességeddel, de továbbra is éltetnek gondolataid mindnyájunkat.

„A Teremtő biztosan tágra nyújtotta karjait, amikor hazatértél!” (Áts András)

Szerkesztette:
Faragóné Bircsák Márta

Fotó: Farkas István